

MICHALSKI KAZIMIERZ (1883-1956)

Urodził się 24 stycznia 1883 roku w Poniecu, w rodzinie Michała i Michaliny z Szymańskich. Wcześnie osierocony przez ojca, był wychowywany przez matkę i jej drugiego męża, Apolinarego Latanowicza, właściciela majątku Podrzekta pod Dolskiem. Wuj ojczyma, Stanisław Wilkoński był uczestnikiem powstania styczniowego, w domu panowała rodzinna, patriotyczna atmosfera. W latach 1896-1901 Kazimierz Michalski uczęszczał do gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, a od 1901 roku – do gimnazjum w Śremie, gdzie uzyskał maturę. W latach 1904-1905 studiował medycynę w Berlinie, w latach 1905-1906 w Monachium, w latach 1906-1909 we Wrocławiu; tam też 21 maja 1909 roku złożył państwowy egzamin lekarski. Od 1 lipca 1909 roku do 30 czerwca 1910 roku był asystentem w szpitalu Bonifratrów we Wrocławiu, w 1910 roku uzyskał stopień doktora.

Od 1 października 1910 roku do 31 marca 1911 roku odbywał służbę wojskową. W okresie od 1910 roku do 30 września 1911 pracował jako jednoroczny lekarz – ochotnik w szpitalu wojskowym w Berlinie. 1 października 1911 roku rozpoczął praktykę lekarską w Ostrzeszowie. 1 sierpnia 1914 roku zmobilizowany i skierowany najpierw do Kalisza, później na front zachodni, do Belgii. Z powodu choroby został wycofany z frontu i skierowany do dalszej służby w Kamiennej Górze i we Lwówku. W marcu 1918 roku zwolniony z wojska, wrócił do Ostrzeszowa.

Po ogłoszeniu akcesu regionu do powstania 6 stycznia 1919 roku dołączył do nowo tworzonego batalionu ostrzeszowskiego. Dowodził ambulansem w czasie walk o Kobylą Górę – 15 stycznia 1919 roku znajdował się w grupie dowodzonej przez ppor. M. Szreybrowskiego. 19 maja 1919 roku mianowany został kapitanem, ze starszeństwem od 1 maja 1916 roku. Jako lekarz wojskowy pracował w szpitalu w Ostrowie Wielkopolskim, m.in. ofiarnie walczył z epidemią tyfusu plamistego. 15 lipca 1921 roku został zwolniony z wojska w stopniu majora.

W okresie od 1919 roku do 1 września 1939 roku pełnił funkcję lekarza powiatowego w Ostrowie Wlkp. Był aktywny zawodowo i charytatywnie, założył jedną z pierwszych Stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem; pracował w niej w pełni społecznie. 1 września 1939 roku ewakuowany na wschód, dotarł do Lwowa. Był poszukiwany przez gestapo i musiał się ukrywać. Do sierpnia 1941 roku przebywał w Warszawie, później do 1 kwietnia 1942 roku w Trzebuni koło Myślenic, następnie pracował w Warszawie jako lekarz ubezpieczalni społecznej. W trakcie urlopu w 1944 roku przebywał najpierw w Warszawie, później u córki w Sulejowie, skąd przymusowo jako lekarz został skierowany do prac przy kopaniu rowów przeciwczołgowych nad Pilicą. Po zwolnieniu z tej pracy w grudniu 1944 roku do 10 lutego 1945 roku był lekarzem w Cykarzewie. 18 lutego 1945 roku wrócił do Ostrowa na stanowisko zajmowane przed wybuchem wojny. Po przejściu na emeryturę był kierownikiem Ośrodka Zdrowia.

Zmarł 1 września 1956 roku w Ostrowie Wlkp., spoczywa na tamtejszym Starym Cmentarzu.

Odznaczenia: Medal Niepodległości, Złoty Krzyż Zasługi. W 1909 roku zawarł związek małżeński z pianistką Haliną Adamską. Dzieci: Jadwiga (ur. 1913, 1° voto Żylińska, 2° voto Komorowska, używa nazwiska pierwszego męża, pisarka), Maria Aleksandra (1918-1973, tancerka, znana jako Malina Michalska).

M. Rezler, *Michalski Kazimierz (1883-1956)*, [w:] *Powstańcy wielkopolscy... Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918/1919*, T. I., Poznań 2005, s. 125-126.